

Zaawansowane Techniki WWW (HTML, CSS i JavaScript)

Dr inż. Marcin Zieliński

Środa 15:30 - 17:00 sala: A-1-04

WYKŁAD 6

Wykład dla kierunku: **Informatyka Stosowana II rok**

Rok akademicki: **2015/2016 - semestr zimowy**

Przypomnienie z poprzedniego wykładu

RWD, Mobile-First, Mediaqueries

Wprowadzenie do języka JavaScript

DOM - Document Object Model

Obiekty w JavaScript

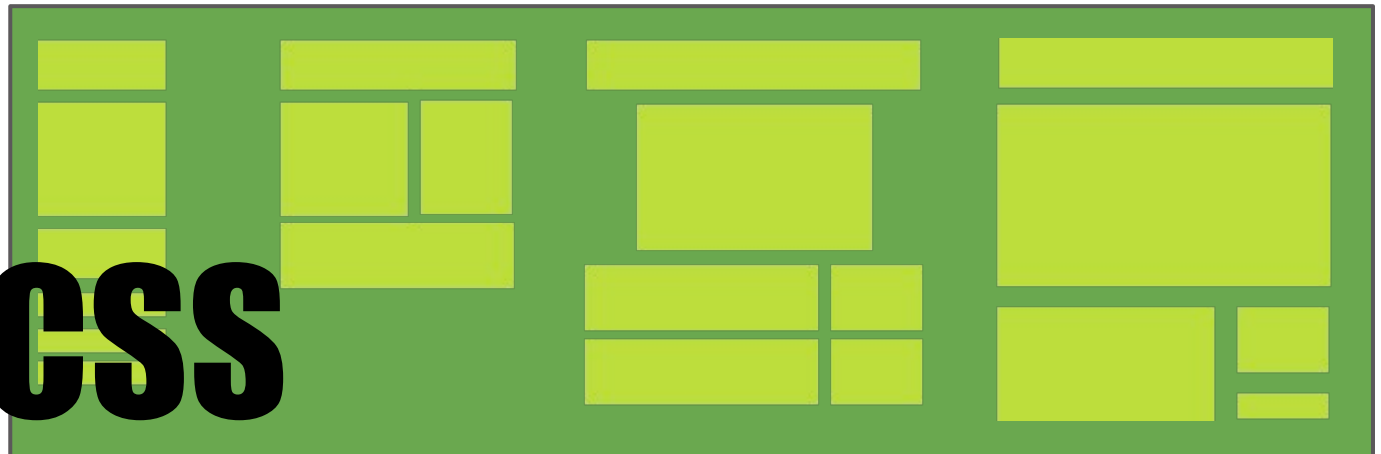
Jak stosować Mediaqueries?

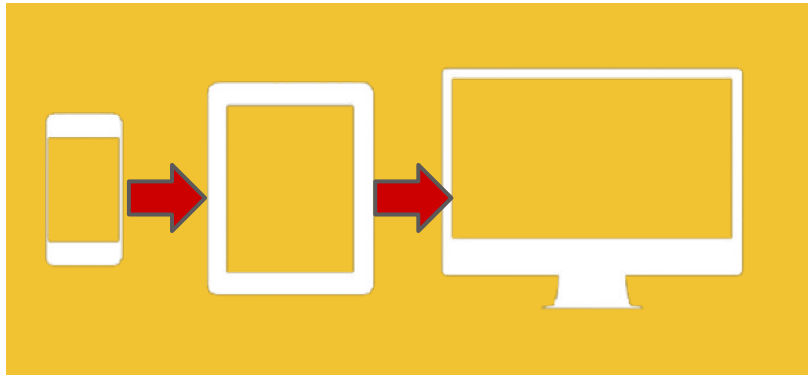
ZASADA:

W ogólności zasada jaka powinna przyświecać tworzeniu stron zgodnie z metodologią RWD jest tworzenie jednego pliku HTML, a dla formatowania jego wyglądu wiele “layoutów” w CSS które będą zawierać odpowiednie reguły wyświetlania strony w zależności od rozdzielczości ekranu.

n x CSS

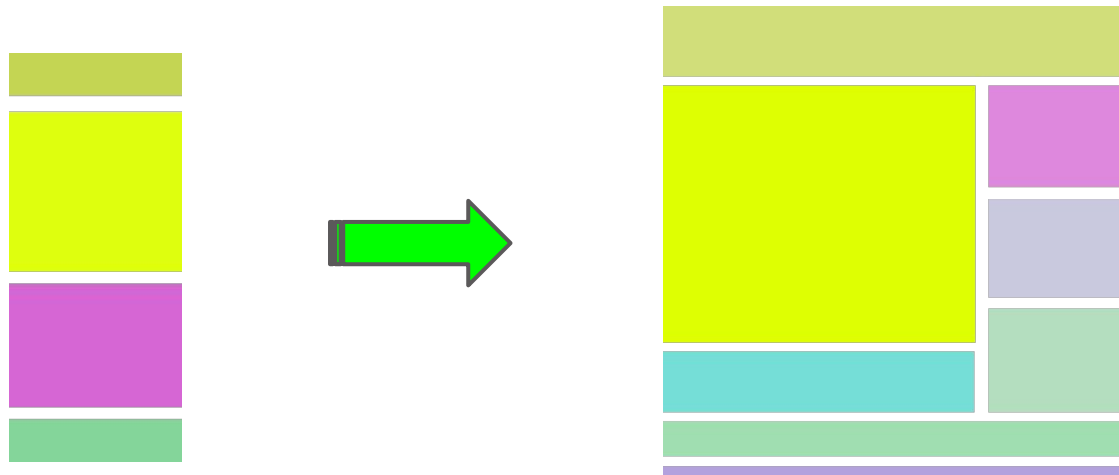

Które CSSy tworzyć najpierw ?

**Filozofia
Mobile-First**

Zgodnie z filozofią MobileFirst tworzenie strony powinno być rozpoczęte od najmniejszych ekranów czyli dla urządzeń mobilnych.

Jak stosować kod w języku JS ?

Załączenie do strony internetowej kodu napisanego w języku JavaScript (w skrócie skryptu) można dokonać na dwa sposoby:

- osadzić skrypt w kodzie HTML strony (embedded-script),
- umieścić w osobnym pliku (linked-script).

HTML5

Embedded-Script

```
<body>
  <script>
    alert("Hello World!");
  </script>
</body>
```

Linked-Script

```
<head>
  <script src="skrypt.js">
  </script>
</head>
```

Plik
.html

```
alert("Hello World!");
```

Plik
.js

Obiekty

Poznaliśmy już jeden typ obiektów w języku JavaScript jakim są tablice. W języku JavaScript wszystkie wartości poza prostymi typami liczbowymi, łańcuchowymi lub logicznymi są obiektami.

Typy proste

Są to liczby, łańcuchy oraz wartości logiczne, posiadające metody, ale są **niezmienne**.

VS.

Obiekty

Są to asocjacyjne kolekcje klucz-wartość, które można dowolnie **modyfikować**.

W języku JavaScript:

- tablice są obiektami,
 - funkcje są obiektami,
 - wyrażenia regularne są obiektami,
 - obiekty są obiektami.
-

Tworzenie obiektów

Jedną z podstawowych umiejętności w JavaScript jest tworzenie własnych obiektów reprezentujących logicznie powiązane kolekcje danych.

Obiekt a w zasadzie “literał obiektowy” jest zapisywany za pomocą nawiasów klamrowych który zawiera zero lub więcej par klucz (nazwa)-wartość:

```
var obiekt1 = {};
```

```
var obiekt2 = {
```

```
    imie: "Marcin",
```

```
    nazwisko: "Zielinski"
```

```
};
```

klucz

wartość

Uwaga:

Nazwa własności może być dowolnym słowem, jednak kiedy jest to np. słowo zastrzeżone dla składni języka JavaScript powinno być pisane w cudzysłowie.

Funkcje w obiektach

Składnikiem obiektu może być również funkcja wykonująca dowolne operacje na elementach naszego obiektu:

```
var flight = {  
    carrier: "LOT",  
    number: 3913,  
    equipment = "388",  
    origin: "WAW",  
    destination: "KRK",  
    schedule: {  
        departure_time: "22:45",  
        arrival_time: "23:35"  
    },  
    showFlightNumber: function() {  
        alert(this.number);  
    }  
};
```

Stworzyliśmy
wewnątrz
obiektu funkcję
nienazwaną!

Odwołanie do obiektu z wnętrza
samego siebie !

```
// wywołanie funkcji będącej częścią obiektu  
flight.showFlightNumber();
```


JavaScript i aplikacje WWW

Jak już wspomnieliśmy język JavaScript powstał niejako z potrzeby podniesienia atrakcyjności stron www oraz nadania im odpowiedniej dynamiki oraz nowych funkcjonalności. Jedną z jego najważniejszych cech jest to że jest całkowicie obiektowy i operuje na zdarzeniach.

JavaScript i aplikacje WWW

Jak już wspomnieliśmy język JavaScript powstał niejako z potrzeby podniesienia atrakcyjności stron www oraz nadania im odpowiedniej dynamiki oraz nowych funkcjonalności. Jedną z jego najważniejszych cech jest to że jest całkowicie obiektowy i operuje na zdarzeniach.

Ale co to w zasadzie znaczy ??

JavaScript i aplikacje WWW

Jak już wspomnieliśmy język JavaScript powstał niejako z potrzeby podniesienia atrakcyjności stron www oraz nadania im odpowiedniej dynamiki oraz nowych funkcjonalności. Jedną z jego najważniejszych cech jest to że jest całkowicie obiektowy i operuje na zdarzeniach.

Ale co to w zasadzie znaczy ??

Obiektami są wszystkie elementy strony jak i sama strona w całości. Jest to konsekwencją zastosowanie modelu DOM. Te obiekty można modyfikować za pomocą metod.

Zdarzenie to określona czynność, która została wykonana przez użytkownika strony WWW podczas odwiedzania danej strony. Przykładowe zdarzenia to m.in. przesunięcie wskaźnika myszki nad obrazkiem, zaznaczenie zawartości obiektu czy wysłanie zawartości formularza.

W języku JavaScript zdarzenia są obsługiwane za pomocą specjalnych poleceń, **zwanych funkcjami obsługi zdarzeń**. Oznacza to, że określona czynność, wykonana przez użytkownika strony WWW, wywoła przypisaną do tej czynności (do tego zdarzenia) funkcję obsługi zdarzenia.

Obiekty i zdarzenia na stronie

Obiektem jest cały dokument hipertekstowy html. Obiektem który go reprezentuje jest “document”. Obiekt ten posiada własności oraz kilka wbudowanych metod które pozwalają na modyfikację zawartości strony lub uzyskanie informacji. Przykładowo gdy chcemy dodać

Obiekty i zdarzenia na stronie

Obiektem jest cały dokument hipertekstowy html. Obiektem który go reprezentuje jest “document”. Obiekt ten posiada własności oraz kilka wbudowanych metod które pozwalają na modyfikację zawartości strony lub uzyskanie informacji. Przykładowo gdy chcemy dodać

```
// właściwość obiektu document
document.lastModified;

// metoda dla obiektu document
document.write("Modyfikujemy zawartość dokumentu");
```

Obiekty i zdarzenia na stronie

Obiektem jest cały dokument hipertekstowy html. Obiektem który go reprezentuje jest “document”. Obiekt ten posiada własności oraz kilka wbudowanych metod które pozwalają na modyfikację zawartości strony lub uzyskanie informacji. Przykładowo gdy chcemy dodać

```
// właściwość obiektu document
document.lastModified;

// metoda dla obiektu document
document.write("Modyfikujemy zawartość dokumentu");
```

Zdarzeniem jest np. naciśnięcia klawisza myszy. Funkcja obsługi zdarzenia odpowiedzialna dla takiego przypadku to “onClick()”, która spowoduje wykonanie określonej czynności jaką jej przypisano w sytuacji zajścia danego zdarzenia:

Obiekty i zdarzenia na stronie

Obiektem jest cały dokument hipertekstowy html. Obiektem który go reprezentuje jest “document”. Obiekt ten posiada własności oraz kilka wbudowanych metod które pozwalają na modyfikację zawartości strony lub uzyskanie informacji. Przykładowo gdy chcemy dodać

```
// właściwość obiektu document
document.lastModified;

// metoda dla obiektu document
document.write("Modyfikujemy zawartość dokumentu");
```

Zdarzeniem jest np. naciśnięcia klawisza myszy. Funkcja obsługi zdarzenia odpowiedzialna dla takiego przypadku to “onClick()”, która spowoduje wykonanie określonej czynności jaką jej przypisano w sytuacji zajścia danego zdarzenia:

```
document.getElementById("button").onclick = function() {
    alert("Nacisnąłeś przycisk");
}
```

Obiekty i zdarzenia na stronie

Pozostałe typy zdarzeń które mogą zostać obsłużone:

onabort	Zaniechano ładowania strony
onblur	Obiekt przestał być aktywny (wybrany)
onchange	Obiekt zmienił swój stan
onclick	Kliknięto obiekt
onerror	Błąd w skrypcie
onfocus	Obiekt został uaktywniony (wybrany)
onload	Obiekt (strona) został załadowany (zakończono jego ładowanie)
onmouseover	Obiekt został wskazany myszką

Obiekty i zdarzenia na stronie

Pozostałe typy zdarzeń które mogą zostać obsłużone:

onmouseout

Obiekt przestał być wskazywany myszką

onselect

Zawartość obiektu została zaznaczona

onsubmit

Zawartość formularza została przesłana
do serwera

onunload

Zmieniono wyświetlaną stronę

Obiekty i zdarzenia na stronie

Przykład:

```
<script>
var name="NN"
function hello()
{
name=prompt("Podaj swoje imię:",name);
alert("Witaj "+name+" na naszej stronie!");
}
function goodbye()
{
alert("Do widzenia "+name+"!");
}
</script>

-----

<body onload="hello();" onunload="goodbye();">
```

Obiekty i zdarzenia na stronie

Przykład:

```
<script>
var name="NN"
function hello()
{
name=prompt("Podaj swoje imię:",name);
alert("Witaj "+name+" na naszej stronie!");
}
function goodbye()
{
alert("Do widzenia "+name+"!");
}
</script>

-----

<body onload="hello();" onunload="goodbye();">
```

Procedura obsługi **onload** gwarantuje, iż cała zawartość strony zostanie wyświetlona przed wykonaniem tej procedury. Podobnie, procedura obsługi **onunload** pozwala na wykonanie skryptu przed załadowaniem nowej strony.

Obiekty i zdarzenia na stronie

Przykład:

```
function listaURL(a,b,c,d,e)
{
  this[0]=a;
  this[1]=b;
  this[2]=c;
  this[3]=d;
  this[4]=e;
}

function wyborStrony(lista)
{
  var dzis = new Date();
  var numer = dzis.getSeconds() % 5;
  window.open(lista[numer], "oknoLosowe")
}

listaAdresow = new listaURL("http://www.onet.pl",
"http://www.wp.pl.pl",
"http://www.interia..pl",
"http://www.uj.edu.pl",
"http://www.gazeta.pl");

-----

<body onload="wyborStrony(listaAdresow);">
```

Obiekty i zdarzenia na stronie

Przykład:

```
function listaURL(a,b,c,d,e)
{
  this[0]=a;
  this[1]=b;
  this[2]=c;
  this[3]=d;
  this[4]=e;
}

function wyborStrony(lista)
{
  var dzis = new Date();
  var numer = dzis.getSeconds() % 5;
  window.open(lista[numer], "oknoLosowe")
}

listaAdresow = new listaURL("http://www.onet.pl",
"http://www.wp.pl.pl",
"http://www.interia..pl",
"http://www.uj.edu.pl",
"http://www.gazeta.pl");
```

```
-----
<body onload="wyborStrony(listaAdresow);">
```

W kodzie JavaScriptu wszystkie odwołania do procedur obsługi zdarzeń należy zapisywać za pomocą małych liter, np. **onklik**. Wewnątrz zaś etykiet języka HTML można zamiennie używać małych i dużych liter, pisząc np. **onClick**.

- **ale nie ma to żadnego znaczenia !!!**

Obiekty i zdarzenia na stronie

Emulowanie zdarzeń:

blur()	Metoda JavaScriptu.	Usuwa miejsce wprowadzania z aktywnego pola.
click()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje kliknięcie myszą na obiekcie.
focus()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje uaktywnienie danego obiektu.
reset()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje kliknięcie na przycisku Reset przez użytkownika.
submit()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje kliknięcie na przycisku Submit przez użytkownika.
select()	Metoda JavaScriptu.	Powoduje wybranie określonego pola formularza.

Obiekty i zdarzenia na stronie

Emulowanie zdarzeń:

blur()	Metoda JavaScriptu.	Usuwa miejsce wprowadzania z aktywnego pola.
click()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje kliknięcie myszą na obiekcie.
focus()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje uaktywnienie danego obiektu.
reset()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje kliknięcie na przycisku Reset przez użytkownika.
submit()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje kliknięcie na przycisku Submit przez użytkownika.
select()	Metoda JavaScriptu.	Powoduje wybranie określonego pola formularza.

Emulowanie zdarzeń może się okazać przydatne, gdy np. trzeba wysłać formularz bez konieczności proszenia użytkownika o kliknięcie na przycisku **Submit lub gdy trzeba np. zmienić miejsce wprowadzania informacji w zależności od czynności podejmowanych przez użytkownika.**

Obiekty i zdarzenia na stronie

Emulowanie zdarzeń:

blur()	Metoda JavaScriptu.	Usuwa miejsce wprowadzania z aktywnego pola.
click()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje kliknięcie myszą na obiekcie.
focus()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje uaktywnienie danego obiektu.
reset()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje kliknięcie na przycisku Reset przez użytkownika.
submit()	Metoda JavaScriptu.	Emuluje kliknięcie na przycisku Submit przez użytkownika.
select()	Metoda JavaScriptu.	Powoduje wybranie określonego pola formularza.

Emulowanie zdarzeń może się okazać przydatne, gdy np. trzeba wysłać formularz bez konieczności proszenia użytkownika o kliknięcie na przycisku **Submit lub gdy trzeba np. zmienić miejsce wprowadzania informacji w zależności od czynności podejmowanych przez użytkownika.**

Przykład:

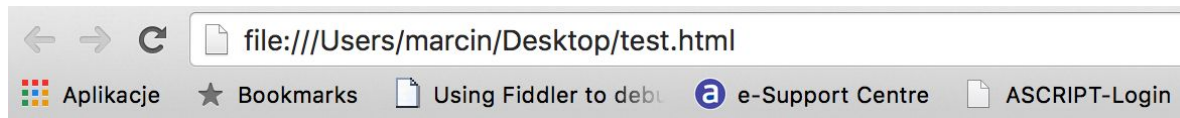
W przypadku formularza który chcemy zwalidować przed wysłaniem, możemy wykonać odpowiedni skrypt sprawdzający po naciśnięciu przycisku wyślij, a dopiero gdy wynik sprawdzenia jest pozytywny skrypt za pomocą zdarzenia **submit()** przesyła dane na serwer.

Obiekty i zdarzenia na stronie

Przykład emulowania zdarzenia "click":

```
<form>
  <input type="checkbox" id="myCheck" onmouseover="myFunction()" onclick="
alert('click event occurred')">
</form>

<script>
function myFunction() {
  document.getElementById("myCheck").click();
}
</script>
```


Testuje emulacje zdarzenia "click" po najechnaniu na "checkboxa" kursorem myszy:.

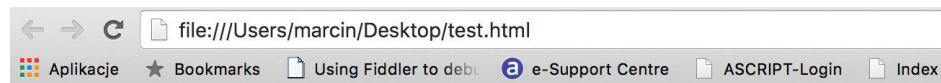

Obiekty i zdarzenia na stronie

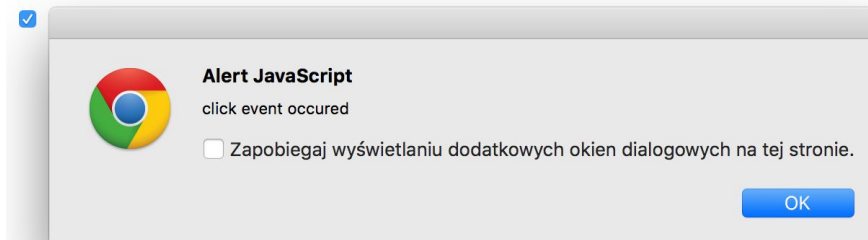
Przykład emulowania zdarzenia "click":

```
<form>
  <input type="checkbox" id="myCheck" onmouseover="myFunction()" onclick="
alert('click event occurred') ">
</form>

<script>
function myFunction() {
  document.getElementById("myCheck").click();
}
</script>
```


Testuje emulacje zdarzenia "click" po najechaniu na "checkboxa" kursorem myszy:.

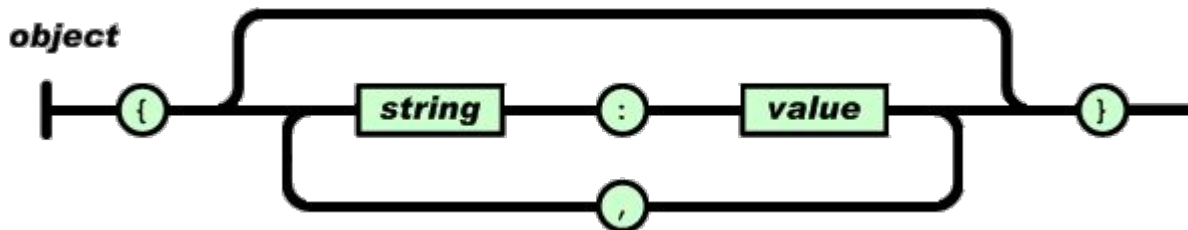
JSON

JSON (JavaScript Object Notation) *[Notacja Obiektowa JavaScriptu]* - jest to “lekki” format do przenoszenia danych oparty o literały obiektowe JavaScriptu. Jest podzbiorem JS, ale całkowicie niezależnym i może być używany do wymiany danych w zasadzie w każdym współczesnym języku programowania.

JSON

JSON (JavaScript Object Notation) [*Notacja Obiektowa JavaScriptu*] - jest to “lekki” format do przenoszenia danych oparty o literały obiektowe JavaScriptu. Jest podzbiorem JS, ale całkowicie niezależnym i może być używany do wymiany danych w zasadzie w każdym współczesnym języku programowania.

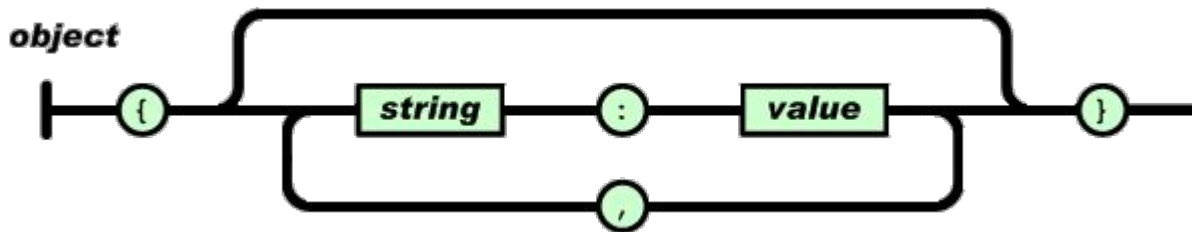
<http://www.json.org/>

JSON

JSON (JavaScript Object Notation) [Notacja Obiektowa JavaScriptu] - jest to “lekki” format do przenoszenia danych oparty o literały obiektowe JavaScriptu. Jest podzbiorem JS, ale kompletnie niezależnym i może być używany do wymiany danych w zasadzie w każdym współczesnym języku programowania.

<http://www.json.org/>


```
{
  "firstname": "Jan",
  "lastname": "Kowalski",
  "age": 20
}
```

Obiekt w formacie JSON jest nieuporządkowanym zbiorem klucz-wartość, gdzie klucz może być dowolnym łańcuchem, natomiast wartość jednym z dowolnych typów (integer, string etc) włączając w to tablice i inne obiekty.

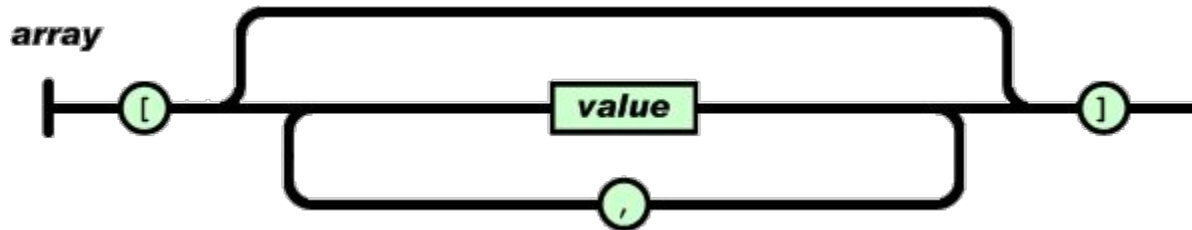

- Obiekty JSON można zagnieżdżać w dowolnym stopniu jednak z reguły dla zachowania przejrzystości stosowana jest zasada “im bardziej płaska struktura tym lepiej”. Jednak nie w każdym przypadku i dla wszystkich zastosowań jest to możliwe do utrzymania.

JSON

W formacie JSON możemy także posługiwać się tablicami, które tworzą uporządkowane ciągi wartości o dowolnych typach dozwolonych przez JSONa (w tym tablice i obiekty).

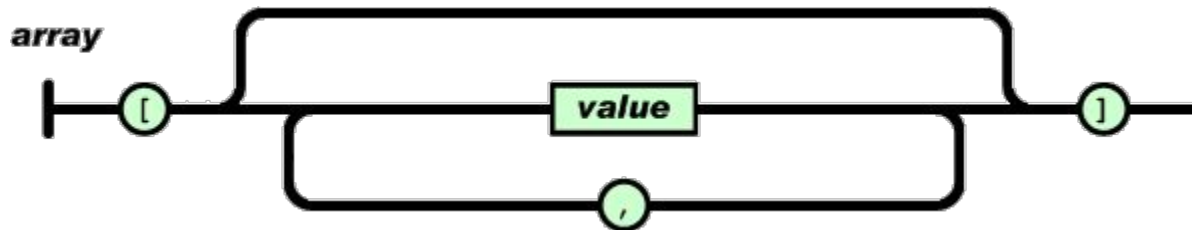
<http://www.json.org/>

JSON

W formacie JSON możemy także posługiwać się tablicami, które tworzą uporządkowane ciągi wartości o dowolnych typach dozwolonych przez JSONa (w tym tablice i obiekty).

<http://www.json.org/>


```
[ {  
  "firstname": "Jan",  
  "lastname": "Kowalski",  
  "age": 20  
},  
{  
  "firstname": "Anna",  
  "lastname": "Nowak",  
  "age": 25  
} ]
```

Uwaga:

Podobnie jak w JavaScript niedopuszczalne jest rozpoczynanie liczb całkowitych od "zera" np.:

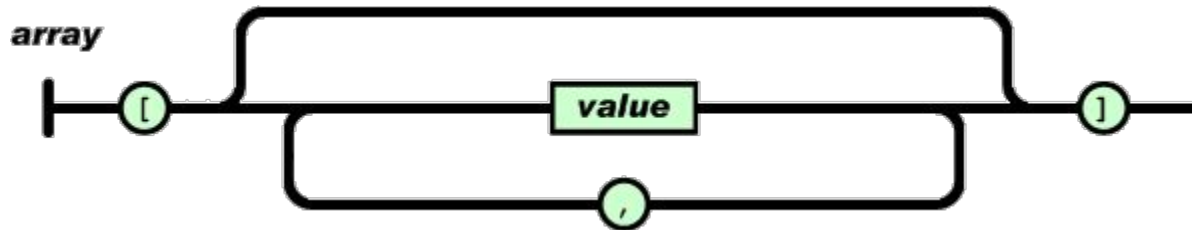
```
{ "liczba": 023 }
```

W niektórych przypadkach zapis taki może zostać zinterpretowany jako liczba w formacie ósemkowym.

JSON

W formacie JSON możemy także posługiwać się tablicami, które tworzą uporządkowane ciągi wartości o dowolnych typach dozwolonych przez JSONa (w tym tablice i obiekty).

<http://www.json.org/>


```
[ {  
  "firstname": "Jan",  
  "lastname": "Kowalski",  
  "age": 20  
},  
{  
  "firstname": "Anna",  
  "lastname": "Nowak",  
  "age": 25  
} ]
```

Uwaga:

Format tekstowy (podobnie zresztą jak XML-a) zapewnia czytelność nie tylko dla parserów, ale również dla ludzi.

JSON

Przykład tablicy obiektów:

```
{ "samochod": [  
  {  
    "Marka": "VW",  
    "Model": "Golf",  
    "Rocznik": 1999  
  },  
  {  
    "Marka": "BMW",  
    "Model": "S6",  
    "Rocznik": 2007  
  },  
  {  
    "Marka": "Audi",  
    "Model": "A4",  
    "Rocznik": 2009  
  }  
]}
```

XML

XML (eXtensible Markup Language) *[Rozszerzalny Język Znaczników]* - jest to format do przenoszenia danych oparty o znaczniki. W zasadzie jest przeznaczony do opisu struktury danych oraz powiązań między nimi. Jest rekomendowany przez W3C jako standard wymiany danych. Jego niezwykłą zaletą (zresztą podobną do JSONa) jest to że jest zapisywany w postaci zwykłych plików ASCII.

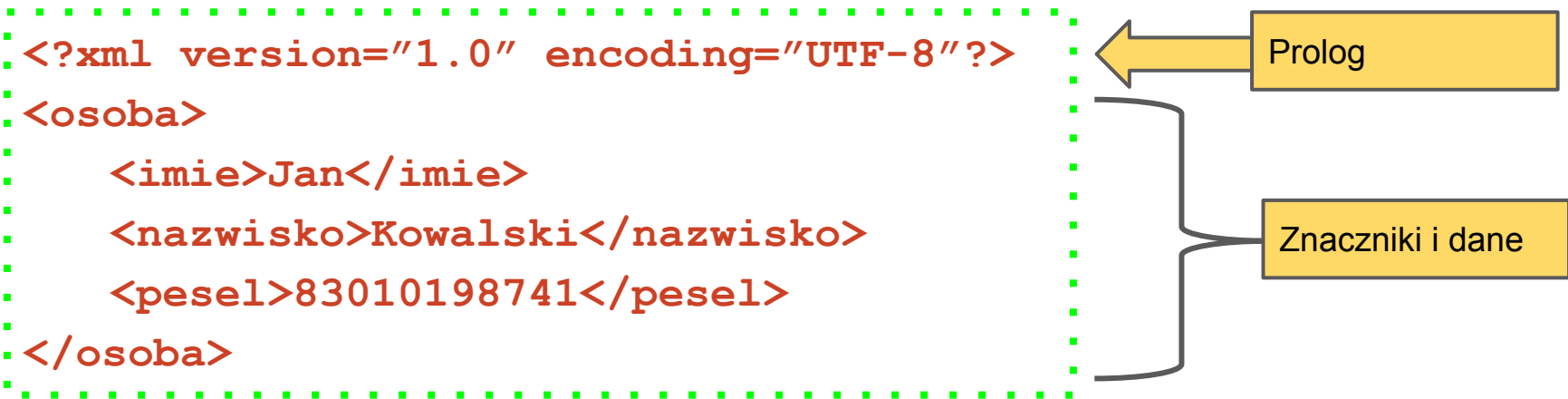
XML

XML (eXtensible Markup Language) *[Rozszerzalny Język Znaczników]* - jest to format do przenoszenia danych oparty o znaczniki. W zasadzie jest przeznaczony do opisu struktury danych oraz powiązań między nimi. Jest rekomendowany przez W3C jako standard wymiany danych. Jego niezwykłą zaletą (zresztą podobną do JSONa) jest to że jest zapisywany w postaci zwykłych plików ASCII.

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<osoba>
  <imie>Jan</imie>
  <nazwisko>Kowalski</nazwisko>
  <pesel>83010198741</pesel>
</osoba>
```

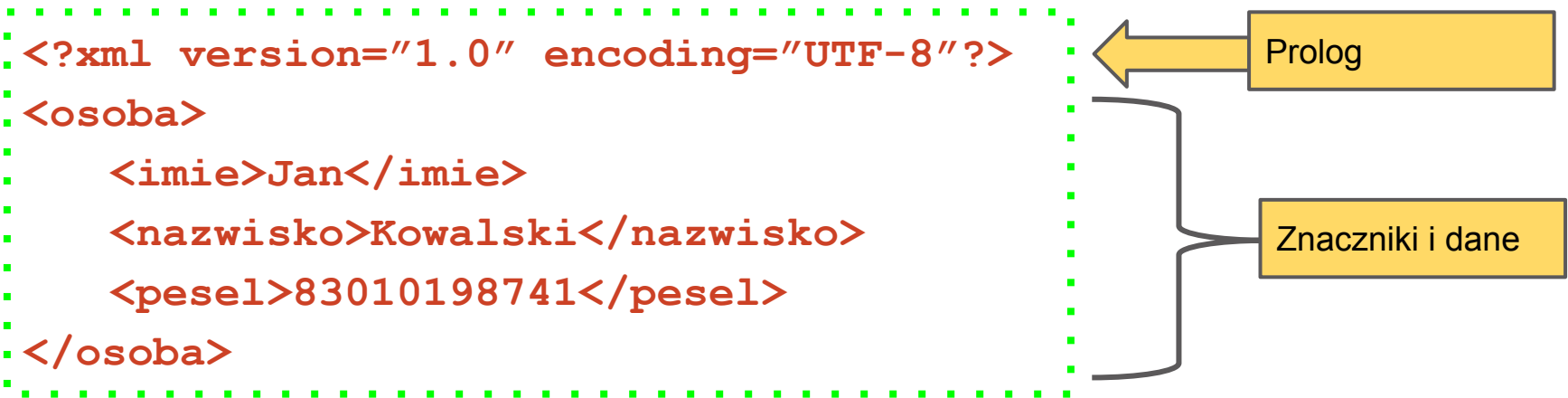
XML

XML (eXtensible Markup Language) *[Rozszerzalny Język Znaczników]* - jest to format do przenoszenia danych oparty o znaczniki. W zasadzie jest przeznaczony do opisu struktury danych oraz powiązań między nimi. Jest rekomendowany przez W3C jako standard wymiany danych. Jego niezwykłą zaletą (zresztą podobną do JSONa) jest to że jest zapisywany w postaci zwykłych plików ASCII.

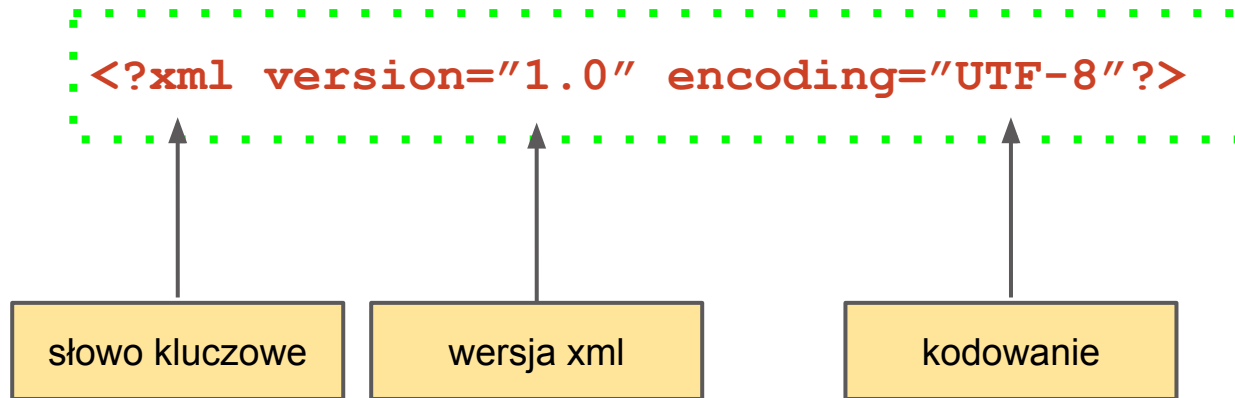
XML

XML (eXtensible Markup Language) *[Rozszerzalny Język Znaczników]* - jest to format do przenoszenia danych oparty o znaczniki. W zasadzie jest przeznaczony do opisu struktury danych oraz powiązań między nimi. Jest rekomendowany przez W3C jako standard wymiany danych. Jego niezwykłą zaletą (zresztą podobną do JSONa) jest to że jest zapisywany w postaci zwykłych plików ASCII.

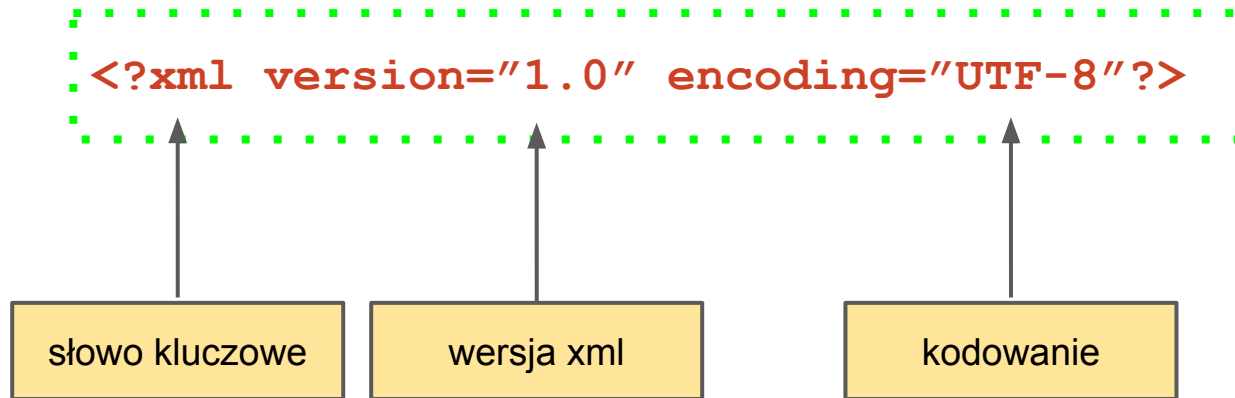

Prolog - powinien być ale nie zawsze jest konieczny!!!

XML

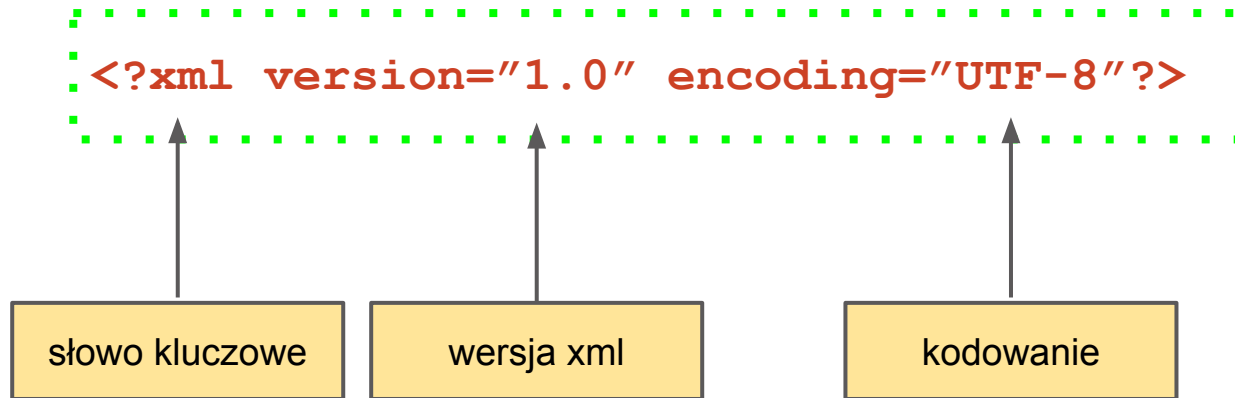

XML

W prologu mogą znaleźć się też inne elementy np. informacja o stylach lub DTD.

XML

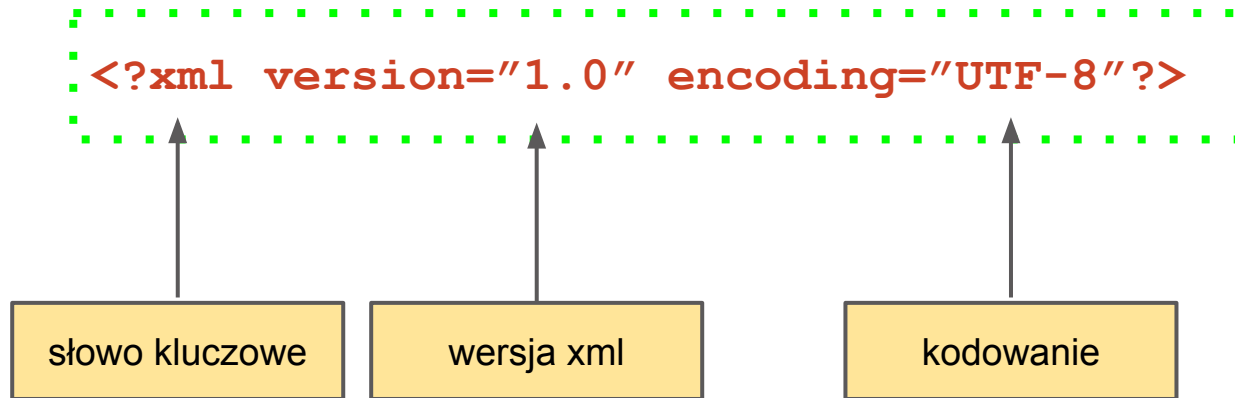

W prologu mogą znaleźć się też inne elementy np. informacja o stylach lub DTD.

```
<osoba>
  <imie>Jan</imie>
  <nazwisko>Kowalski</nazwisko>
  <pesel>83010198741</pesel>
</osoba>
```

Nazwy kolejnych elementów mogą być dowolnym ciągiem znaków rozpoczynającym się do litery lub podkreślenia.

XML

W prologu mogą znaleźć się też inne elementy np. informacja o stylach lub DTD.

```
<osoba>  
  <imie>Jan</imie>  
  <nazwisko>Kowalski</nazwisko>  
  <pesel>83010198741</pesel>  
</osoba>
```

Nazwy kolejnych elementów mogą być dowolnym ciągiem znaków rozpoczynającym się do litery lub podkreślenia.

Znacznik z tekstem (lub innymi znacznikami wewnątrz) jest bardzo często nazywany węzłem (node). Natomiast pierwszy element “węzłem głównym” (root-node).

XML

W plikach XML możemy również podobnie jak w HTML stosować kaskadowe arkusze stylu, które pozwalają odpowiednio sformatować wygląd przenoszonych danych. Dołączenie CSS odbywa się przez dyrektywę “xml-stylesheet”.

```
KOMIS {  
    display: block;  
    background-color: #AAAAAA;  
    color: #FFFFFF;  
}  
  
<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>  
<?xml-stylesheet type="text/css" href="styl.css"?>  
<KOMIS>  
    <Samochod>  
        <marka>BMW</marka>  
    </Samochod>  
</KOMIS>
```

XML

W plikach XML możemy również podobnie jak w HTML stosować kaskadowe arkusze stylu, które pozwalają odpowiednio sformatować wygląd przenoszonych danych. Dołączenie CSS odbywa się przez dyrektywę “xml-stylesheet”.

```
KOMIS {  
    display: block;  
    background-color: #AAAAAA;  
    color: #FFFFFF;  
}  
  
<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>  
<?xml-stylesheet type="text/css" href="styl.css"?>  
<KOMIS>  
    <Samochod>  
        <marka>BMW</marka>  
    </Samochod>  
</KOMIS>
```

Sposób
przygotowanie CSS
jest dokładnie taki
sam jak dla HTML.

Porównanie JSON vs. XML

```
{ "samochod": [  
  {  
    "Marka": "VW",  
    "Model": "Golf",  
    "Rocznik": 1999  
  },  
  {  
    "Marka": "BMW",  
    "Model": "S6",  
    "Rocznik": 2007  
  },  
  {  
    "Marka": "Audi",  
    "Model": "A4",  
    "Rocznik": 2009  
  }  
]}
```

```
<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>  
<KOMIS>  
  <Samochod>  
    <Marka>VW</Marka>  
    <Model>Golf</Model>  
    <Rok>1999</Rok>  
  </Samochod>  
  <Samochod>  
    <Marka>BMW</Marka>  
    <Model>S6</Model>  
    <Rok>2007</Rok>  
  </Samochod>  
  <Samochod>  
    <Marka>Audi</Marka>  
    <Model>A3</Model>  
    <Rok>2009</Rok>  
  </Samochod>  
</KOMIS>
```

Porównanie JSON vs. XML

Obecnie wiele usług sieciowych wykorzystuje do przekazywania danych pliki XML oraz JSON. Standard XML jest tzw. “ściśle formatem”, który pozwala na łatwą, szybką i wydajną interpretację, niezależnie od platformy sprzętowej czy systemowej. Natomiast JSON cechuje się “lekkością” oraz bardzo przystępną strukturą. Dla obu formatów w większości języków programowania (kompilowalnych oraz interpretowalnych) istnieją parsery pozwalające na łatwe odczytywanie, zapisywanie i modyfikowanie danych.

Który format wybrać ?

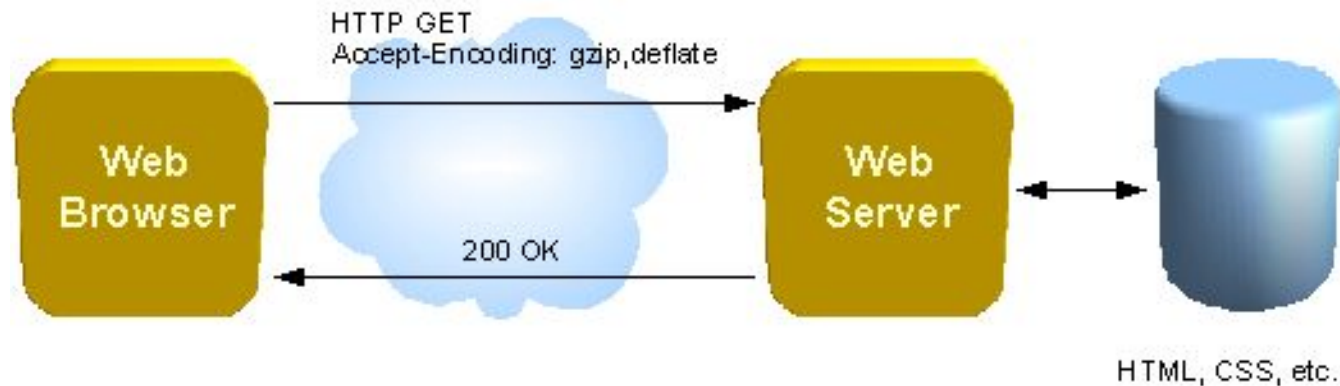
Porównanie JSON vs. XML

Obecnie wiele usług sieciowych wykorzystuje do przekazywania danych pliki XML oraz JSON. Standard XML jest tzw. “ściśle formatem”, który pozwala na łatwą, szybką i wydajną interpretację, niezależnie od platformy sprzętowej czy systemowej. Natomiast JSON cechuje się “lekkością” oraz bardzo przystępną strukturą. Dla obu formatów w większości języków programowania (kompilowalnych oraz interpretowalnych) istnieją parsery pozwalające na łatwe odczytywanie, zapisywanie i modyfikowanie danych.

Który format wybrać ?

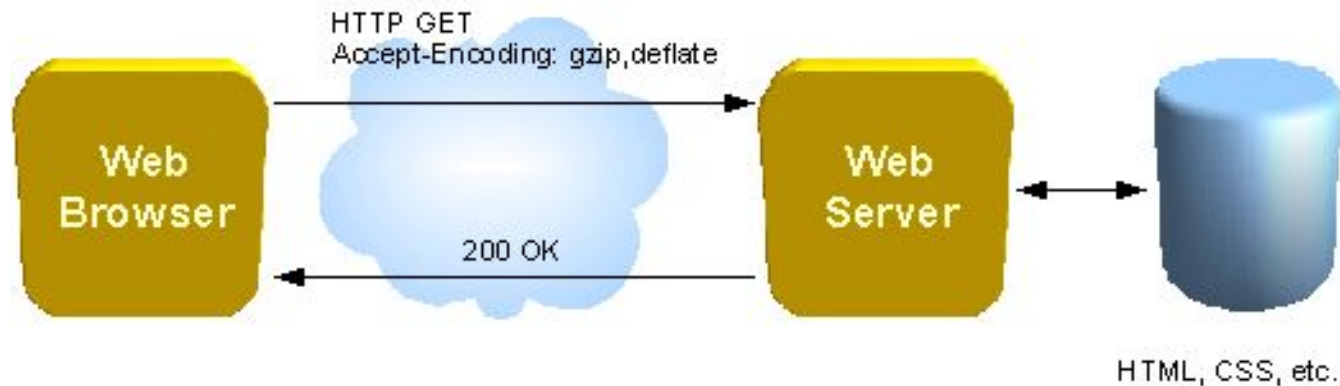
- każdy z nich ma wady i zalety, dlatego wybór zależy od tego do czego dany format ma służyć oraz od preferencji programisty.
 - w przypadku JavaScriptu, lepiej wybrać JSONa, ponieważ łatwiej jest operować na obiektach JSONowych niż parsować i XML.
-

Synchroniczne żądanie http

Jest to model synchronicznej komunikacji HTTP, gdzie klient wysyła żądanie, serwer je odbiera następnie przetwarza i na końcu generuje odpowiedź. W sytuacji takiej klient musi czekać z kolejnym żądaniem do momentu kiedy nie dostanie odpowiedzi od serwera.

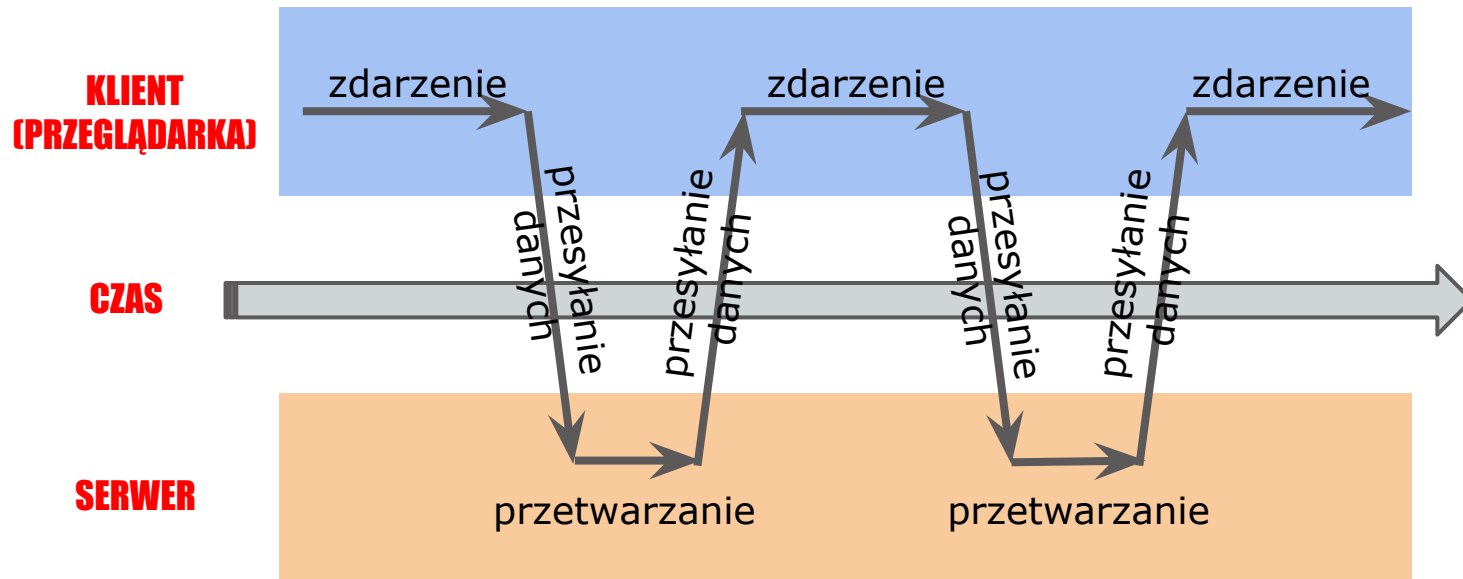
Synchroniczne żądanie http

Jest to model synchronicznej komunikacji HTTP, gdzie klient wysyła żądanie, serwer je odbiera następnie przetwarza i na końcu generuje odpowiedź. W sytuacji takiej klient musi czekać z kolejnym żądaniem do momentu kiedy nie dostanie odpowiedzi od serwera.

W modelu synchronicznym mamy bardzo mały poziom aktywności oraz interaktywności strony, strona musi być przeładowana (pobrana) po każdym żądaniu klienta, jeśli strony są złożone to proces ten jest długi.

Synchroniczne żądanie http

Jest to model synchronicznej komunikacji HTTP, gdzie klient wysyła żądanie, serwer je odbiera następnie przetwarza i na końcu generuje odpowiedź. W sytuacji takiej klient musi czekać z kolejnym żądaniem do momentu kiedy nie dostanie odpowiedzi od serwera.

W modelu synchronicznym mamy bardzo mały poziom aktywności oraz interaktywności strony, strona musi być przeładowana (pobrana) po każdym żądaniu klienta, jeśli strony są złożone to proces ten jest długi.

AJAX (“asynchroniczność”)

W klasycznych stronach (takich jak omawialiśmy do tej chwili) wszystkie żądania jakie były przekazywane przez protokół http (lub https) były synchroniczne. Oznaczało to, że strona po wykonaniu “działania” przez użytkownika musiała zostać przeładowana. Było to wygodne jednak nosło ze sobą konieczności “oczekiwania” na zakończenie poprzedniej operacji aby można było wysłać kolejne żądanie oraz niepotrzebnie generowała ruch sieciowy przez ciągle przesyłanie tych samych plików.

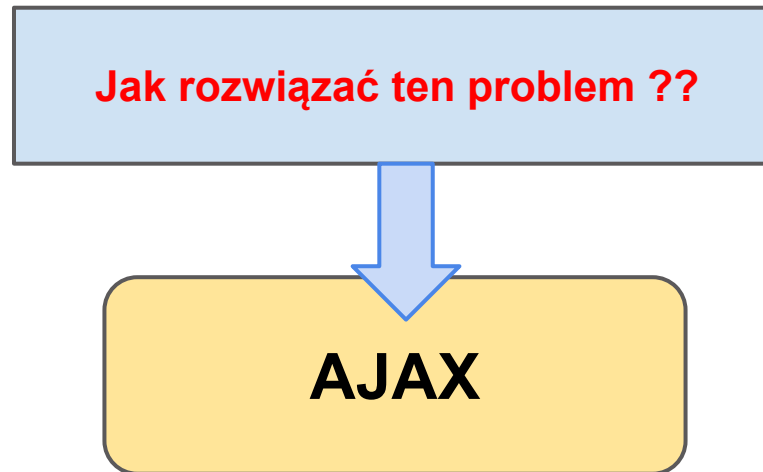
AJAX (“asynchroniczność”)

W klasycznych stronach (takich jak omawialiśmy do tej chwili) wszystkie żądania jakie były przekazywane przez protokół http (lub https) były synchroniczne. Oznaczało to, że strona po wykonaniu “działania” przez użytkownika musiała zostać przeładowana. Było to wygodne jednak nosło ze sobą konieczności “oczekiwania” na zakończenie poprzedniej operacji aby można było wysłać kolejne żądanie oraz niepotrzebnie generowała ruch sieciowy przez ciągłe przesyłanie tych samych plików.

Jak rozwiązać ten problem ??

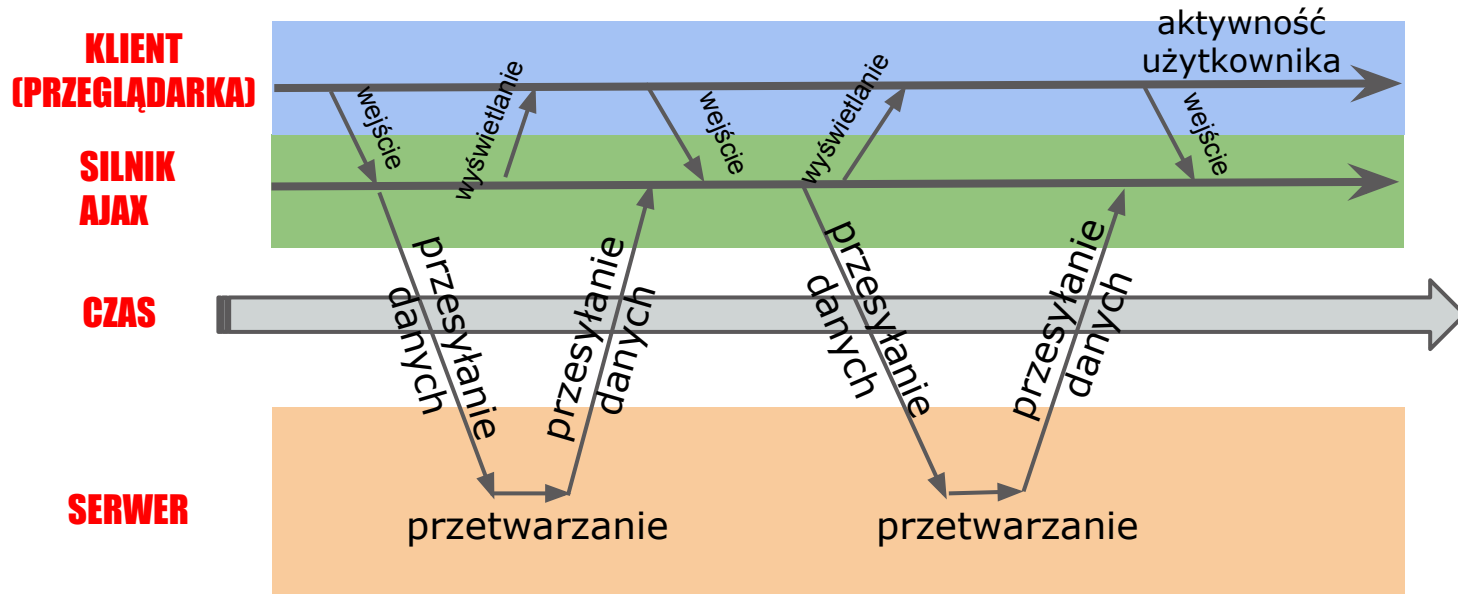
AJAX (“asynchroniczność”)

W klasycznych stronach (takich jak omawialiśmy do tej chwili) wszystkie żądania jakie były przekazywane przez protokół http (lub https) były synchroniczne. Oznaczało to, że strona po wykonaniu “działania” przez użytkownika musiał zostać przeładowana. Było to wygodne jednak nosło ze sobą konieczności “oczekiwania” na zakończenie poprzedniej operacji aby można było wysłać kolejne żądanie oraz niepotrzebnie generowała ruch sieciowy przez ciągłe przesyłanie tych samych plików.

(asynchroniczne przesyłanie danych przez protokół HTTP (HTTPS))

Asynchroniczne żądanie http

Jest to model asynchronicznej komunikacji HTTP, gdzie klient (przeglądarka) nie czeka na przyjęcie odpowiedzi na żądanie serwera, a wykonuje dalsze żądania.

W takim modelu nie ma konieczności przeładowania strony przy każdej operacji klienta, wystarczy, że zostaną doczytane brakujące dane, a dzięki odpowiednim narzędziom zmodyfikowana zostanie zawartość strony.

AJAX (asynchroniczność)

AJAX (Asynchronous JavaScript and XML) [Asynchroniczny JavaScript i XML] - model komunikacji sieciowej w której komunikacja pomiędzy klientem a serwerem odbywa się bez przeładowania dokumentu. Techniki służące do obsługi tej usługi są następujące:

1. **XMLHttpRequest** - klasa która umożliwia asynchroniczne przesyłanie danych pomiędzy klientem a serwerem.
2. **JavaScript** - język skryptowy pośredniczący w komunikacji.
3. **XML** - język znaczników który opisuje dane (w ogólności może to być dowolny format np. JSON).

Głównym zadaniem modelu AJAX jest otwarcie połączenia z pomiędzy klientem a serwerem.

AJAX (asynchroniczność)

Aby rozpocząć korzystanie z AJAX należy utworzyć obiekt klasy

XMLHttpRequest():

```
var request = new XMLHttpRequest();
```

Od tego miejsca mamy dostęp do zestawu metod i własności przynależących do klasy XMLHttpRequest, które pozwalają na obsługę połączenia.

Zestaw metod:

- **open("metoda", "url", isAsynchronous, "user", "password")** - metoda otwiera połączenie do serwera. Przyjmuje połączenie parametry: *"metoda"* - definijemy GET czy POST, *"url"* - adres pliku na zdalnym serwerze, *"isAsynchronous"* - paramter true/false określa czy żądanie ma być asynchroniczne.
- **send("content")** - przesyła żądanie do serwera.
- **abort()** - przerywa żądanie do serwera.
- **setRequestHeader()** - wysyła nagłówek do serwera.
- **getResponseHeader("nazwa_nagłówka")** - pobiera nagłówek z serwera
- **getAllResponseHeaders()** - pobiera wszystkie wysłane nagłówki http jako string.

AJAX (asynchroniczność)

Aby rozpocząć korzystanie z AJAX należy utworzyć obiekt klasy

`XMLHttpRequest()`:

```
var request = new XMLHttpRequest();
```

Od tego miejsca mamy dostęp do zestawu metod i własności przynależących do klasy `XMLHttpRequest`, które pozwalają na obsługę połączenia.

Zestaw własności:

- **`onreadystatechange`** - zdarzenie odpalane w chwili zmiany stanu danego połączenia
 - **`readyState`** - zawiera aktualny status połączenia
 - **`responseText`** - zawiera zwrócone dane w formie tekstu
 - **`responseXML`** - zawiera zwrócone dane w formie drzewa XML (jeżeli zwrócone dane są prawidłowym dokumentem XML)
 - **`status`** - zwraca status połączenia np 404 - gdy strona nie istnieje, itp)
 - **`statusText`** - zwraca status połączenia w formie tekstowej - np 404 zwróci Not Found
-

AJAX (asynchroniczność)

Przykład utworzenia żądania asynchronicznego metodą GET:

```
var request = new XMLHttpRequest();  
request.open("GET", "/test/test.php", true);  
request.send();
```

Parametr włączający
żądanie asynchroniczne

```
var request = new XMLHttpRequest();  
request.open("POST", "/test/test.php", true);  
request.setRequestHeader("Content-Type", "text/xml");  
request.send("<osoba>Jan Kowalski</osoba>");
```

AJAX (asynchroniczność)

Możemy również sprawdzać stan połączenia z serwerem za pomocą własności **readyState**:

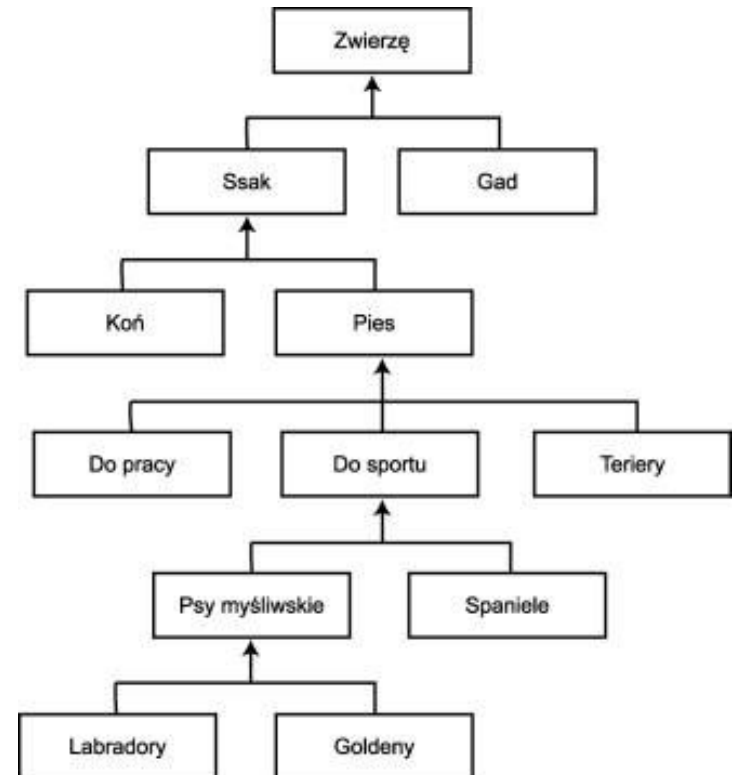
- 0: połączenie nie nawiązane,
- 1: połączenie nawiązane,
- 2: żądanie odebrane,
- 3: przetwarzanie,
- 4: dane zwrócone i gotowe do użycia

```
var request = new XMLHttpRequest();

request.open("GET", "/test/test.php", true);
request.onreadystatechange = function(){
    if ( request.readyState == 4 ) {
        request = null;
    }
};
request.send();
```

Dziedziczenie

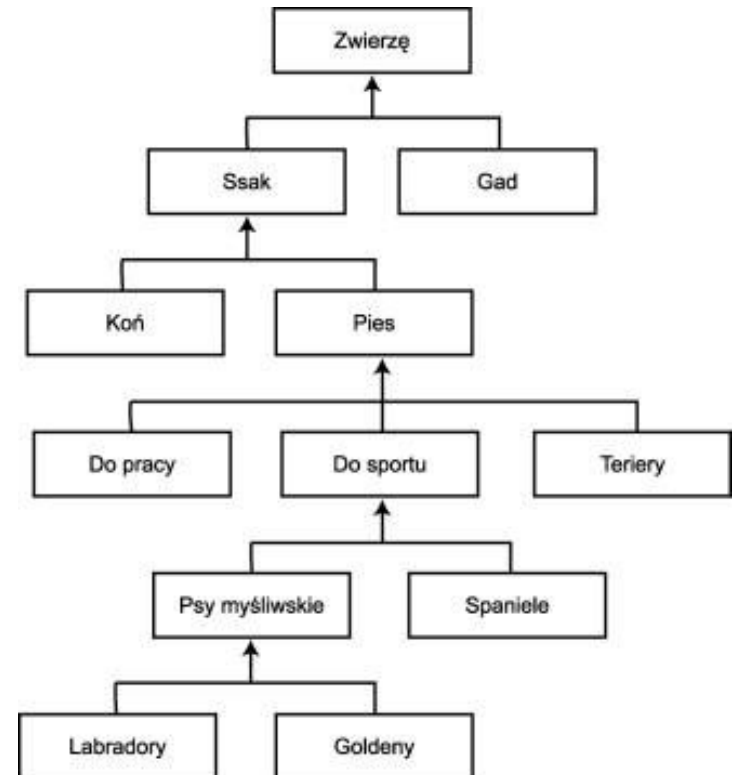
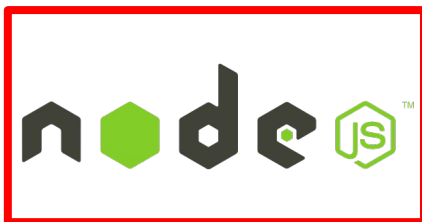
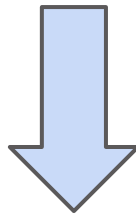
JavaScript jak już wielokrotnie wspomniano jest językiem **bezklasowym** i nie przenosi typowego z języków kompilowalnych sposobu dziedziczenie.

Dziedziczenie

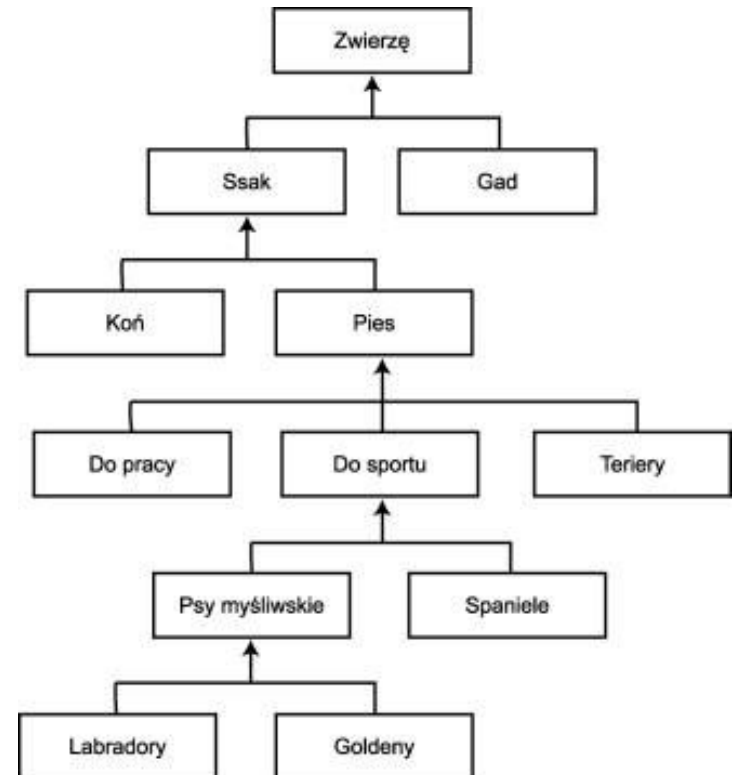
JavaScript jak już wielokrotnie wspomniano jest językiem **bezklasowym** i nie przenosi typowego z języków kompilowalnych sposobu dziedziczenia.

Sposób dziedziczenia w JS
różni się od klasycznego
podejścia a tym samym i w ...

Dziedziczenie

Dziedziczenie w językach klasycznych ma przede wszystkim za zadanie umożliwić wielokrotne wykorzystanie tego samego kodu: np. jeśli dwie klasy są podobne, należy określić tylko dzielące je różnice. Po drugie dziedziczenie ma w sobie specyfikację typów co pozwala na zmniejszenie konieczności rzutowania

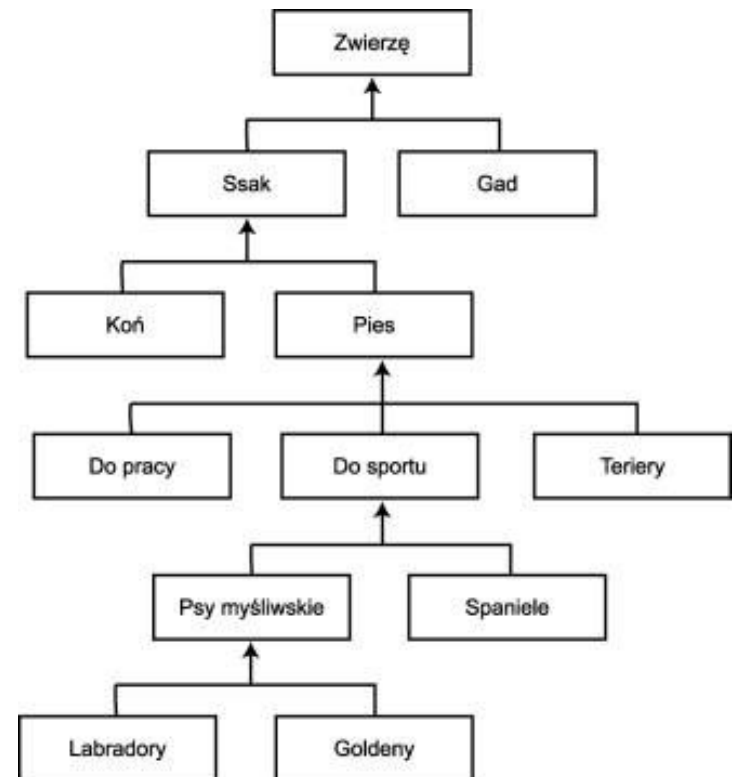

Dziedziczenie

Dziedziczenie w językach klasycznych ma przede wszystkim za zadanie umożliwić wielokrotne wykorzystanie tego samego kodu: np. jeśli dwie klasy są podobne, należy określić tylko dzielące je różnice. Po drugie dziedziczenie ma w sobie specyfikację typów co pozwala na zmniejszenie konieczności rzutowania

JS nie posiada typów!

Co wtedy z dziedziczeniem ??

Dziedziczenie prototypowe w JS

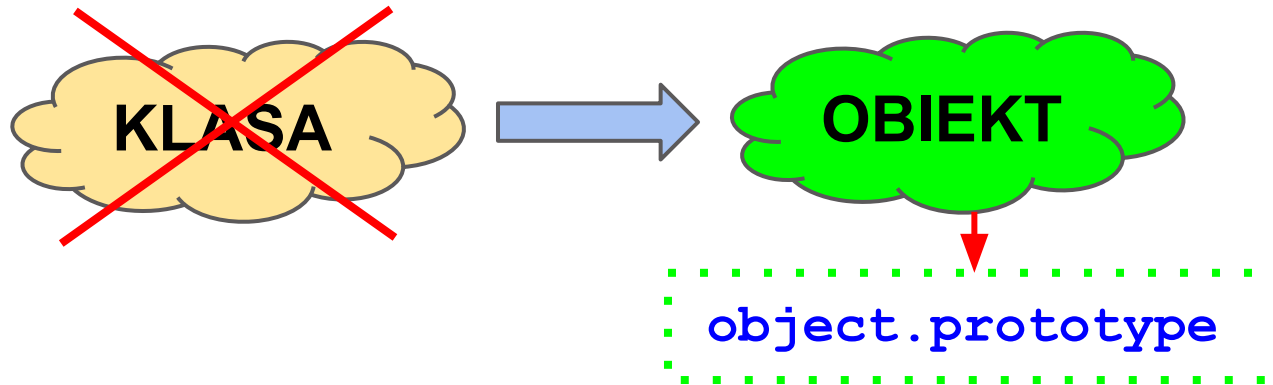

KLASA

Dziedziczenie prototypowe w JS

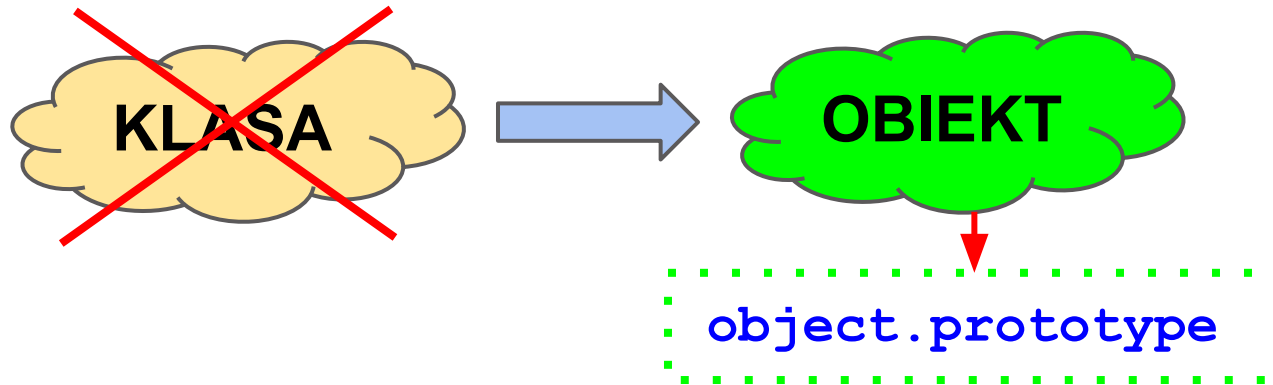

Dziedziczenie prototypowe w JS

W języku JavaScript (a tym samym we wszystkich środowiskach programistycznych opartych o ten język) dziedziczenie odbywa się w sposób prototypowy. Każdy obiekt w JavaScript można traktować jako prototyp który w dowolnym momencie można rozszerzać, a jego własności przekazywać (cedować) na inne dziedziczące obiekty.

Dziedziczenie prototypowe w JS

W języku JavaScript (a tym samym we wszystkich środowiskach programistycznych opartych o ten język) dziedziczenie odbywa się w sposób prototypowy. Każdy obiekt w JavaScript można traktować jako prototyp który w dowolnym momencie można rozszerzać, a jego własności przekazywać (cedować) na inne dziedziczące obiekty.

Obiekty dziedziczą po obiektach!

Dziedziczenie prototypowe w JS

Obiekty dziedziczą po obiektach!

`object.prototype`

Właściwość prototype posiadają obiekty które są tworzone przez funkcję konstruktora. Jednocześnie sam prototyp jest obiektem. Często dziedziczenie w JS określa się mianem dziedziczenia opartego o instancje.

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Obiekt = function() {};  
var o = new Obiekt();  
console.log(o.czesc);
```

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Obiekt = function() {};  
var o = new Obiekt();  
console.log(o.czesc);
```

> undefined

Dziedziczenie prototypowe w JS

Do zmiany lub rozszerzenia utworzonego obiektu możemy użyć własności prototype (który też jest obiektem):

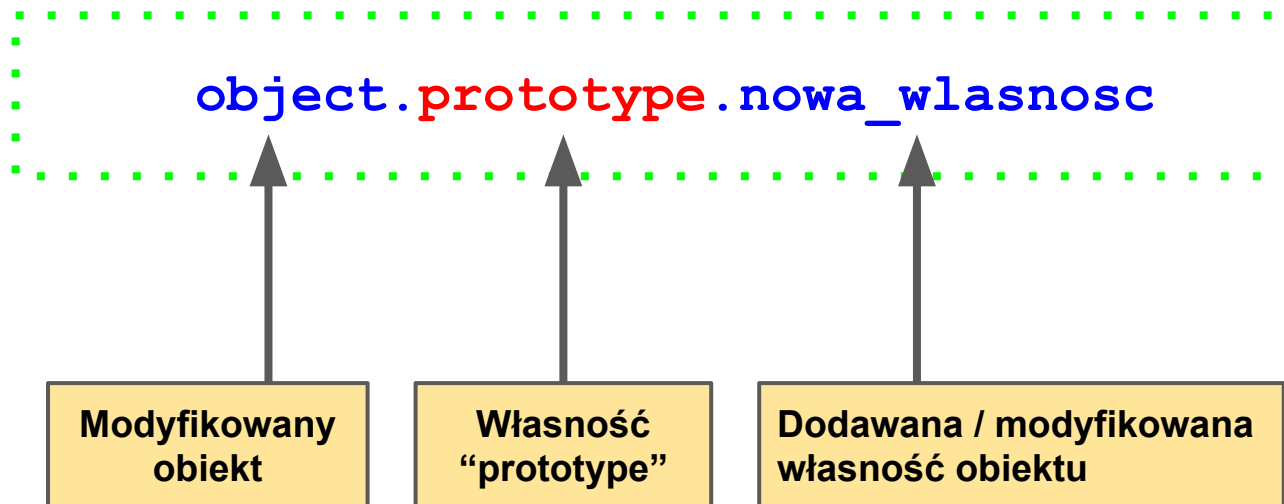
Dziedziczenie prototypowe w JS

Do zmiany lub rozszerzenia utworzonego obiektu możemy użyć własności prototype (który też jest obiektem):

```
object.prototype.nowa_wlasnosc
```


Dziedziczenie prototypowe w JS

Do zmiany lub rozszerzenia utworzonego obiektu możemy użyć własności prototype (który też jest obiektem):

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Obiekt = function() {};  
var o = new Obiekt();  
console.log(o.czesc);  
  
Obiekt.prototype.czesc = 'czesc';  
console.log(o.czesc);
```

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Obiekt = function() {};  
var o = new Obiekt();  
console.log(o.czesc);  
  
Obiekt.prototype.czesc = 'czesc';  
console.log(o.czesc);
```

```
> undefined  
   czesc
```

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Obiekt = function() {};  
var o = new Obiekt();  
console.log(o.czesc);  
  
Obiekt.prototype.czesc = 'czesc';  
console.log(o.czesc);  
  
var p = new Obiekt();  
console.log(p.czesc);
```

```
> undefined  
   czesc  
   czesc
```

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Obiekt = function() {};  
var o = new Obiekt();  
console.log(o.czesc);  
  
Obiekt.prototype.czesc = 'czesc';  
console.log(o.czesc);  
  
var p = new Obiekt();  
console.log(p.czesc);  
  
Obiekt.prototype.PowiedzCzesc = function() {  
    console.log(this.czesc);  
}
```

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Obiekt = function() {};  
var o = new Obiekt();  
console.log(o.czesc);  
  
Obiekt.prototype.czesc = 'czesc';  
console.log(o.czesc);  
  
var p = new Obiekt();  
console.log(p.czesc);
```

```
> undefined  
czesc  
czesc  
czesc  
czesc
```

```
Obiekt.prototype.PowiedzCzesc = function() {  
    console.log(this.czesc);  
}  
o.PowiedzCzesc();  
p.PowiedzCzesc();
```

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Obiekt = function() {};  
var o = new Obiekt();  
console.log(o.czesc);
```

```
Obiekt.prototype.czesc = 'czesc';  
console.log(o.czesc);
```

```
var p = new Obiekt();  
console.log(p.czesc);
```

```
Obiekt.prototype.PowiedzCzesc = function() {  
    console.log(this.czesc);  
}  
o.PowiedzCzesc();  
p.PowiedzCzesc();
```


> undefined
czesc
czesc
czesc
czesc

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Wspolrzedne = function(x,y){  
    this.x = x;  
    this.y = y;  
    this.dodaj = function(){  
        return this.x + this.y;  
    };  
};  
var f = new Wspolrzedne(4,7);
```


Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Wspolrzedne = function(x,y){
    this.x = x;
    this.y = y;
    this.dodaj = function(){
        return this.x + this.y;
    };
};

var f = new Wspolrzedne(4,7);

Wspolrzedne.prototype.pokazX = function(){
    console.log(this.x);
};

Wspolrzedne.prototype.pokazY = function(){
    console.log(this.y);
};

Wspolrzedne.prototype.pomnoz = function(){
    return this.x * this.y;
};
```

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
var Wspolrzedne = function(x,y){
    this.x = x;
    this.y = y;
    this.dodaj = function(){
        return this.x + this.y;
    };
};

var f = new Wspolrzedne(4,7);

Wspolrzedne.prototype.pokazX = function(){
    console.log(this.x);
};

Wspolrzedne.prototype.pokazY = function(){
    console.log(this.y);
};

Wspolrzedne.prototype.pomnoz = function(){
    return this.x * this.y;
};

Wspolrzedne.prototype.pokazWynikDodaj = function(){
    console.log(this.dodaj());
};

Wspolrzedne.prototype.pokazWynikPomnoz = function(){
    console.log(this.pomnoz());
};
```

```
f.pokazX();
f.pokazY();
f.pokazWynikDodaj();
f.pokazWynikPomnoz();
```

> 4
7
11
28

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
function Mother() {  
  this.methodA = function() {  
    console.log('Mother::methodA()');  
  }  
  this.methodB = function() {  
    console.log('Mother::methodB()');  
  }  
}  
  
function Child() {  
  this.methodC = function () {  
    console.log('Child::methodC()');  
  }  
}
```

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
function Mother() {  
  this.methodA = function() {  
    console.log('Mother::methodA()');  
  }  
  this.methodB = function() {  
    console.log('Mother::methodB()');  
  }  
}  
  
function Child() {  
  this.methodC = function () {  
    console.log('Child::methodC()');  
  }  
}
```

```
Child.prototype = new Mother();
```

```
m = new Mother();  
c = new Child();
```

Dziedziczenie prototypowe w JS

```
function Mother() {  
  this.methodA = function() {  
    console.log('Mother::methodA()');  
  }  
  this.methodB = function() {  
    console.log('Mother::methodB()');  
  }  
}
```

```
function Child() {  
  this.methodC = function () {  
    console.log('Child::methodC()');  
  }  
}
```

```
Child.prototype = new Mother();
```

```
m = new Mother();  
c = new Child();
```

```
m.methodA();  
m.methodB();  
c.methodA();  
c.methodB();  
c.methodC();
```

> **Mother::methodA()**
Mother::methodB()
Mother::methodA()
Mother::methodB()
Child::methodC()

Dziedziczenie prototypowe w JS

Możemy też bez żadnych problemów “przeciążyć” metodę B zdefiniowaną w funkcji “Child”, oddziedziczoną po funkcji “Mother”:

```
Child.prototype.methodB = function () {  
    console.log('Child::methodB()');  
}
```

```
m.methodA();  
m.methodB();  
c.methodA();  
c.methodB();  
c.methodC();
```

Dziedziczenie prototypowe w JS

Możemy też bez żadnych problemów “przeciążyć” metodę B zdefiniowaną w funkcji “Child”, oddziedziczoną po funkcji “Mother”:

```
Child.prototype.methodB = function () {  
    console.log('Child::methodB()');  
}
```

```
m.methodA();  
m.methodB();  
c.methodA();  
c.methodB();  
c.methodC();
```

> Mother::methodA()
Mother::methodB()
Mother::methodA()
Child::methodB()
Child::methodC()

KONIEC WYKŁADU 6
